

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

Rok IV

WARSZAWA, dnia 5 stycznia 1938 r.

Nr 1

T R E Ś Ć:

I. OCHRONA I INSPEKCJA PRACY.

Str.

- Poz. 1.** Rozporządzenie Rady Min. z dn. 9.XI. 1937 r. w sprawie koncesjonowania przemysłów wyrobu i sprzedaży czteroetylku ołowiu oraz środków napędowych, zawierających czteroetylek ołowiu (Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 632) 2

III. UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE.

- Poz. 2.** Uchwała Rady Min. z dn. 22.XII. 1937 r. w sprawie ustalenia kwoty zasadniczej rent ubezpieczenia emerytalnego robotników w latach 1937 i 1938 (Monitor Polski z dnia 4 stycznia 1938 r. Nr 2, poz. 2). 2
- Poz. 3.** Rozporządzenie M. O. S. z dn. 17.XI. 1937 r. o ewidencji i uiszczaniu składek przy kontynuowaniu ubezpieczenia (Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 634) 2

V. ZDROWIE PUBLICZNE.

- Poz. 4.** Rozporządzenie Min. O. S. oraz Przem. i Handlu z dn. 25.XI. 1937 r., wydane w porozumieniu z Min. Spr. Wojsk., Komunikacji i Skarbu o warunkach wyrobu i stosowania czteroetylku ołowiu (Dz. U. R. P. z dn. 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 635). 4
- Poz. 5.** Pismo okólne M. O. S. z dn. 28.XII. 1937 r. Nr Zn. 7/Da-7 w sprawie czasowego pozbawienia prawa wykonywania praktyki lekarskiej przez dra Leonarda Dajkowskiego 7
- Poz. 6.** Pismo okólne M. O. S. z dn. 5.I. 1938 r. Nr Zn. 3c/41-7 w sprawie szczepień ochronnych przeciw ospie 7
- Poz. 7.** Pismo okólne M. O. S. z dn. 5.I. 1938 r. Nr Zn. 2/1-7 o sprawozdaniach ośrodków zdrowia 7

VI. SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE.

- Poz. 8.** Okólnik Nr 69/37 M. O. S. z dn. 24.XII. 1937 r. Nr Bd. 1/3-7 w sprawie zawieszania umów najmu lokali 8
- Poz. 9.** Pismo okólne M. O. S. z dn. 5.I. 1938 r. Nr Pr. 9/83-7 w sprawie zbiórki na cele szkolnictwa polskiego zagranicą 10

KOMUNIKATY.

- Poz. 10.** Zmiany personalne w Zarządzie Centralnym M. O. S., w urzędach i zakładach podległych 10
- Poz. 11.** Zbiór Układów Zbiorowych Pracy 12

I. Ochrona i inspekcja pracy.

1.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1937 r.

w sprawie koncesjonowania przemysłów wyrobu i sprzedaży czteroetylku ołowiu oraz środków napędowych, zawierających czteroetylek ołowiu.

(Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 632).

Na podstawie art. 12 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu zmienionym ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek uzyskiwania koncesji (art. 8 prawa przemysłowego) rozciąga się na przemysły wyrobu i sprzedaży czteroetylku ołowiu oraz środków napędowych, zawierających czteroetylek ołowiu.

§ 2. Koncesji na prowadzenie przemysłów, wymienionych w § 1, udziela Minister Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii Ministra Opieki Społecznej i Ministra Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Stawoj-Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Antoni Roman*

III. Ubezpieczenia społeczne.

2.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1937 r.

w sprawie ustalenia kwoty zasadniczej rent z ubezpieczenia emerytalnego robotników w latach 1937 i 1938.

(Monitor Polski z dnia 4 stycznia 1938 r. Nr 2, poz. 2).

Na podstawie art. 156 i 314 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855), uchwała się stosownie do obliczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, co następuje:

Przy wymiarze rent z ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt 2 lit. b. powołanej wyżej ustawy, przyznawanych w latach 1937 i 1938, wysokość kwoty zasadniczej renty inwalidzkiej ustala się na 15 zł.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Stawoj Składkowski*

3.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 listopada 1937 r.

o ewidencji i uiszczaniu składek przy kontynuowaniu ubezpieczenia.

(Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 634).

Na podstawie art. 10, 11, 223 ust. (2) i 319 ust. (1) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) zarządzam, co następuje:

§ 1. Używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego: wyraz „ubezpieczalnia” — oznacza ubezpieczalnię społeczną, wyraz „art.” — oznacza artykuł ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym, znak „§” — oznacza paragraf rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Osoba, pragnąca kontynuować ubezpieczenie w myśl przepisów art. 10 i 11, powinna zgłosić gotowość rozpoczęcia kontynuowania do właściwej ubezpieczalni.

(2) Obowiązek opłacania składek powstaje z dniem zgłoszenia.

§ 3. (1) Ubezpieczalnią właściwą w rozumieniu § 2 ust. (1) jest ta ubezpieczalnia, w której osoba kontynuująca ubezpieczenie była ostatnio obowiązkowo ubezpieczona lub w której okręgu zamieszkuje.

(2) Dla osoby kontynuującej ubezpieczenie, a przebywającej za granicą, właściwa jest ubezpieczalnia, w której osoba ta była ostatnio obowiązkowo ubezpieczona.

§ 4. Osoby kontynuujące ubezpieczenie zachowują legitymacje wydane im z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego.

§ 5. (1) Ewidencję osób, kontynuujących ubezpieczenie, ubezpieczalnia prowadzi na podstawie zgłoszeń przewidzianych w § 2, adnotacje zaś dotyczące: rodzajów ubezpieczenia, okresów podlegających zaliczeniu do ubezpieczenia, podstawy wymiaru składek i świadczeń ubezpieczeniowych, ubezpieczalnia dokonywa na kartach ewidencyjnych, przewidzianych w przepisach o ewidencji osób ubezpieczonych obowiązkowo.

(2) Ubezpieczalnia zakłada ewidencję osoby, kontynuującej ubezpieczenie, po uprzednim stwierdzeniu jej uprawnień do kontynuowania ubezpieczenia.

§ 6. (1) O przyjęciu do kontynuowania ubezpieczenia ubezpieczalnia zawiadamia pismem, podając zarazem podstawę wymiaru składek.

(2) W przypadkach, gdy ubezpieczalnia stwierdzi brak uprawnień do kontynuowania ubezpieczenia albo ustali podstawę wymiaru składek, odmienną od zawartej w zgłoszeniu — obowiązana jest wydać orzeczenie z pouczeniem o środkach prawnych.

§ 7. Po otrzymaniu zawiadomienia o przyjęciu do kontynuowania ubezpieczenia — osoba kontynuująca ubezpieczenie przedstawia ubezpieczalni swoją legitymację ubezpieczeniową celem dokonania w niej odpowiedniej adnotacji.

§ 8. Podstawę wymiaru składek za kontynuowanie ubezpieczenia stanowi ostatni zarobek osoby kontynuującej ubezpieczenie, przyjęty za podstawę wymiaru składek w ubezpieczeniu obowiązkowym (art. 13—16).

§ 9. (1) Ubezpieczalnia obniży podstawę wymiaru składek, przewidzianą w § 8, jeżeli osoba kontynuująca ubezpieczenie przedstawi dowody, stwierdzające obniżenie się jej dochodów poniżej dotychczasowej podstawy wymiaru.

(2) O obniżeniu podstawy wymiaru ubezpieczalnia zawiadamia osobę kontynuującą ubezpieczenie pismem, podającym zmienioną podstawę wymiaru.

(3) W przypadkach, gdy ubezpieczalnia odmówi obniżenia podstawy wymiaru albo obniży podstawę wymiaru odmiennie od żądania osoby

kontynuującej ubezpieczenie — obowiązana jest wydać orzeczenie z pouczeniem o środkach prawnych.

§ 10. (1) Składki za kontynuowanie ubezpieczenia należy wносить do ubezpieczalni za tygodnie kalendarzowe, przy czym za ostatni dzień tygodnia przyjmuje się sobotę.

(2) Osoba kontynuująca ubezpieczenie nie ma obowiązku opłacania składek za kontynuowanie ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt 1) za okresy otrzymywania zasiłku chorobowego, domowego, szpitalnego lub połogowego.

§ 11. Tygodniami składkowymi w rozumieniu art. 155 są tylko te tygodnie, za które składki za kontynuowanie ubezpieczenia zostały uiszczone.

§ 12. (1) Składki wpłaca się co miesiąc z dołu, najpóźniej do dziesiątego dnia następnego miesiąca kalendarzowego, za tyle tygodni składkowych, ile sobót przypada w danym miesiącu kalendarzowym.

(2) Składki za tygodnie, przypadające za czas przed otrzymaniem zawiadomienia o przyjęciu do kontynuowania ubezpieczenia, powinny być wpłacone najpóźniej do dziesiątego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu zawiadomienia.

§ 13. Okresem płatniczym w rozumieniu art. 10 ust. (2) pkt 2) jest okres następujących po sobie tygodni kalendarzowych, kończących się w tym samym miesiącu kalendarzowym.

§ 14. Od 1 lipca do 30 września każdego roku osoba kontynuująca ubezpieczenie powinna przedstawić ubezpieczalni legitymację ubezpieczeniową celem odnotowania w niej składek, uiszczonych za rok ubiegły.

§ 15. Składki za kontynuowanie ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt 1), nie wpłacone w terminie, ubezpieczalnia ściąga według przepisów art. 230.

§ 16. Osoby kontynuujące ubezpieczenie w zakresie art. 1 pkt 1) oraz członkowie ich rodzin powinni, celem korzystania ze świadczeń, okazywać organom ubezpieczalni legitymacje ubezpieczeniowe wraz z dowodami opłacenia składek za kontynuowanie ubezpieczenia.

§ 17. O ustaniu kontynuowania ubezpieczenia ubezpieczalnia zawiadamia osobę, kontynuującą ubezpieczenie, pismem, jeżeli jednak kontynuowanie ustało z powodu nieopłacania składek — wydaje orzeczenie z pouczeniem o środkach prawnych.

§ 18. W stosunku do osób, które przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego przestały podlegać obowiązkowi ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt 2) lit. b), termin 13 tygodni, przewidziany w art. 11 ust. (1), liczy się

od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego. Przy ocenie uprawnień ubezpieczeniowych tych osób, okres pomiędzy ustaniem obowiązku ich ubezpieczenia, a wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, będzie uważany za niebyły; jeżeli jednak składki w tym okresie lub za ten okres zostały wpłacone w ciągu 3 miesię-

cy od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, to uważane one będą za ważne opłacone.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

V. Zdrowie publiczne.

4.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW

OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 25 listopada 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Komunikacji i Skarbu o warunkach wyrobu i stosowania czteroetylku ołowiu.

(Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 635).

Na podstawie art. 6 pkt 1 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1927 r. w sprawie produkcji, przywozu i używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych związków ołowiu (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 544), art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 i art. 8 i 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676), art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636), art. 8 pkt a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 597) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisom rozporządzenia niniejszego podlega wyrób, mieszanie i rozlew czteroetylku ołowiu i jego roztworów.

§ 2. Przez nazwę „płyn etylowy”, użytą w rozporządzeniu niniejszym, rozumie się mieszaninę czteroetylku ołowiu ze związkami zapobiegającymi szkodliwemu działaniu czteroetylku ołowiu na silnik, przez nazwę „benzyna

etylizowana” — roztwór płynu etylowego w benzynie lub w zawierających benzynę mieszkankach napędowych.

§ 3. (1) Benzyna etylizowana może być stosowana wyłącznie do silników lotniczych i samochodowych; zawartość czteroetylku ołowiu w 1 litrze benzyny lub mieszanki napędowej, wyszczególnionej w § 2, nie może przekraczać 1,5 cm³ (1 : 666).

(2) Benzyna etylizowana przed wprowadzeniem jej do obrotu lub użycia powinna być przez wytwórcę badana celem stwierdzenia stopnia i równomierności rozcieńczenia płynu etylowego w rozpuszczalniku. Wyniki badań powinny być dla celów kontroli władz nadzorczych przechowywane w ciągu trzech lat.

(3) Benzyna etylizowana dla celów, wyszczególnionych w ust. (1), powinna być barwiona barwnikiem anilinowym, pozostawiającym trwałe plamy.

§ 4. (1) Pomieszczenia wytwórni, w której dokonywany jest wyrób, mieszanie, rozlew czteroetylku ołowiu, płynu etylowego i benzyny etylizowanej, powinny odpowiadać następującym warunkom:

1) wysokość pomieszczeń nie może być mniejsza niż 3 metry; na każdego pracownika powinno przypadać co najmniej 12 m³ przestrzeni i 4 m² powierzchni;

2) ściany muszą mieć powierzchnię równą, gładką, szczelną i do wysokości 2 m z materiału dającego się zmywać; mycie ścian powinno być dokonywane co najmniej raz na tydzień;

3) podłoga musi być z materiału dającego się łatwo zmywać; zmywania podłóg należy dokonywać co najmniej raz na dzień;

4) wentylacja mechaniczna powinna być tego rodzaju, by zapewniała co najmniej pięciokrotną wymianę powietrza na godzinę, przy tym powietrze powinno być odprowadzane bezpośrednio nad podłogą;

5) wytwórnia powinna być zaopatrzona w wodę dobrą do picia;

6) w wytwórni powinno być:

a) pomieszczenie na szatnię, zaopatrzone w oddzielne szafy dla odzieży roboczej i oddzielne dla własnych ubrań pracowników;

b) pomieszczenie na umywalnię i natryski z wodą bieżącą ciepłą i zimną, szczotki do rąk, mydło piaskowe, zawierające siarczek sodu, oraz ręczniki (co najmniej po dwa na pracownika tygodniowo);

c) odrębne pomieszczenie (jadalnia) do spożywania posiłków. Wszystkie pomieszczenia powinny być dostatecznie oświetlone, dobrze wietrzone i w chłodnej porze ogrzane, utrzymywane czysto, a pomieszczenia wyszczególnione w pkt 6, ponadto zabezpieczone przed wnikaniem par i pyłu z wytwórni.

(2) Mieszanie płynu etylowego z benzyną lub z zawierającą benzynę mieszkanką napędową oraz rozlew benzyny etylizowanej może się również odbywać na otwartych platformach krytych dachem i ogrodzonych zewnątrz kratą żelazną.

§ 5. (1) Aparaty, naczynia, zbiorniki, używane w wytwórni dla płynów wyszczególnionych w § 4 ust. (1), powinny być szczelne i zamknięte w sposób tak zautomatyzowany, by wykluczały zetknięcie się pracujących z czteroetylkami ołowiu i jego roztworami oraz z parami tych związków.

(2) Naczynia, aparaty i zbiorniki muszą być odporne na działanie czynników mechanicznych i atmosferycznych.

(3) Aparaty do pompowania płynu etylowego powinny być umieszczone na wolnym powietrzu, o ile wytwórnia nie jest zaopatrzona w specjalne do tego celu urządzenia wentylacyjne.

(4) Naczynia i zbiorniki, zawierające czteroetylki ołowiu, płyn etylowy oraz benzynę etylizowaną, dostarczaną do obrotu, powinny mieć wyraźny nie dający się zmyć napis: „Zawiera ołów; wyłącznie do silników lotniczych i samochodowych” oraz być oznaczone trupią główką.

§ 6. (1) Pracownicy zatrudnieni przy wyrobie, mieszaniu i rozlewie czteroetylku ołowiu i jego roztworów, powinni być zaopatrzeni przez kierownika wytwórni w dostateczny zapas odzieży roboczej (bielizna, ubranie, fartuchy).

(2) Przy wykonywaniu czynności, przy którym utrudnione jest całkowite zabezpieczenie pracowników przed szkodliwym działaniem czteroetylku ołowiu lub jego roztworów (ładowanie beczek, naprawianie aparatów itp.), pracownicy muszą być ponadto zaopatrzeni w odpowiednie maski ochronne, buty, rękawice gumowe.

(3) Kierownik wytwórni jest obowiązany czuwać, by pracownicy nie nosili własnego ubrania przy pracy. Odzież robocza powinna być utrzymywana w stanie używalności i być prana co najmniej raz na tydzień na koszt pracodawcy.

(4) W przypadku obłania odzieży jednym z płynów wyszczególnionych w § 4 ust. (1), należy ją bezzwłocznie zamienić na czystą.

(5) Wytwórni powinny być środki niezbędne dla natychmiastowej doraźnej pomocy w razie nieszczęśliwego wypadku, w szczególności czysta nafta do zmywania ciała oraz płam powstałych z tych płynów.

§ 7. Zabrania się:

1) zatrudniania młodocianych do lat 18 i kobiet przy czynnościach wyszczególnionych w § 6 lub w ogóle w obrębie pomieszczeń wytwórni;

2) wstępu do pomieszczeń wytwórni osobom nie zatrudnionym w niej.

§ 8. Pracownicy zatrudnieni przy czynnościach, wyszczególnionych w § 6, powinni:

1) używać przy pracy bielizny oraz odzieży roboczej, dostarczonej im przez pracodawcę, oraz stosować, według wskazówek kierownictwa wytwórni, wszelkie środki zapobiegawcze i ochronne, zabezpieczające przed zatruciem;

2) w razie obłania się jednym z płynów, wyszczególnionych w § 4 ust. (1), usunąć bezzwłocznie plamy z ciała przez zmycie czystą naftą i gorącą wodą z mydłem; obłaną odzież zmienić natychmiast;

3) nie dotykać gołą ręką przedmiotów, na których mogą być ślady płynów zawierających czteroetylki ołowiu;

4) przed jedzeniem oraz po skończonej pracy zmienić odzież i dokładnie się umyć;

5) w miejscu pracy:

a) nie przechowywać pokarmów, napojów ani własnej odzieży;

b) nie spożywać jedzenia ani napojów;

c) nie używać tabaki ani palić tytoniu;

6) nie używać roztworów czteroetylku ołowiu do żadnych czynności;

7) przestrzegać zarządzeń co do okresowych badań lekarskich i udzielonych przez lekarza wskazań (§ 9).

§ 9. (1) Do czynności związanych z wyrobem, mieszaniem i rozlewem czteroetylku ołowiu i jego roztworów, mogą być dopuszczeni pracownicy dopiero po uzyskaniu od lekarza, wyznaczonego przez kierownika wytwórni w porozumieniu z lekarzem powiatowym i inspektorem pracy, świadectwa stwierdzającego, że stan zdrowia pracownika pozwala na zatrudnienie go przy tych czynnościach.

(2) Po przyjęciu do pracy pracownik powinien być bezzwłocznie ubezpieczony na wypadek choroby oraz na wypadek niezdolności do zarobkowania lub śmierci wskutek wypadku w zatrudnianiu lub choroby zawodowej.

(3) Pracownicy, zajęci czynnościami wyszczególnionymi w ust. (1), powinni być w ciągu wykonywania pracy w wytwórni badani przez lekarza okresowo, co najmniej raz na miesiąc, celem stwierdzenia, czy są nadal zdol-

ni do wykonywania swych czynności. Badanie to powinno obejmować:

- a) stwierdzenie ogólnego stanu zdrowia, oraz co najmniej
- b) badanie krwi na hemoglobinę i na nakropienia zasadochłonne czerwonych ciałek.

(4) W razie stwierdzenia oznak zbliżającego się lub istniejącego zatrucia, należy wykluczyć zagrożonego lub zatrutego od prac wymienionych w ust. (1) do chwili zupełnego wyzdrowienia, stwierdzonego przez tegoż lekarza.

(5) Niezależnie od badania okresowego pracującemu przysługuje prawo zgłaszania się do lekarza w przypadkach załabnięcia z jakiegokolwiek powodu. Stwierdzenie jakiegokolwiek stanu chorobowego powinno spowodować zwolnienie pracującego od czynności, wyszczególnionych w ust. (1), do czasu wyzdrowienia.

(6) Koszty badań lekarskich obciążają właściciela (dzierżawcę) wytwórni.

§ 10. (1) Do obowiązków lekarza, powołanego do badania zdrowia pracowników wyszczególnionych w § 9 ust. (1), należy prowadzenie indywidualnych kart zdrowia, w których powinny być każdorazowo notowane: rodzaj i wynik przeprowadzonych badań oraz wydane na tej podstawie zalecenia. Karty zdrowia należy przedkładać na żądanie lekarzowi powiatowemu.

(2) W przypadku stwierdzenia względnie podejrzenia o zatrucie ołowiem lekarz badający powinien dokonać zgłoszenia zgodnie z przepisem art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Rolnictwa z dnia 17 grudnia 1928 r. w sprawie wykonania niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 5, poz. 50).

(3) Organa władz nadzorczych (lekarz powiatowy, inspektor pracy) powinny przeprowadzać, zgodnie z przepisem art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu, w miejscach wyrobu, mieszania i rozlewu czteroetylku ołowiu i jego roztworów — badania i oględziny, przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia. Powyższe badania i oględziny powinny być przeprowadzane nie rzadziej niż w okresach półrocznych.

§ 11. (1) Kierownik wytwórni jest obowiązany prowadzić księgę kontroli (kartotekę) stanu zdrowia pracowników zatrudnionych w

wytwórni, z uwzględnieniem następujących danych:

- 1) imię i nazwisko pracownika, wiek, adres, data przyjęcia i zwolnienia z pracy, rodzaj pracy,
- 2) wynik badania lekarskiego wstępnego,
- 3) daty i wyniki badań lekarskich okresowych,
- 4) okresy niezdolności do pracy z powodu choroby, przekraczające jeden dzień.

(2) Na żądanie lekarza powiatowego lub inspektora pracy księga kontroli (kartoteka) powinna być w każdej chwili im przedstawiona.

§ 12. (1) Każdy pracownik przystępujący do pracy powinien otrzymać od kierownika wytwórni egzemplarz rozporządzenia niniejszego oraz piśmienne i ustne pouczenie o grożącym mu niebezpieczeństwie zatrucia ołowiem i o sposobach uchronienia się przed tym niebezpieczeństwem.

(2) Na widocznym miejscu w wytwórni powinny być wywieszone wyraźne czytelne odpisy rozporządzenia niniejszego oraz pouczenia.

§ 13. Naruszenia przepisów rozporządzenia niniejszego podlegają ukaraniu w myśl odpowiednich przepisów

- a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1927 r. w sprawie produkcji, przywozu i używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych związków ołowiu (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 544),
- b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676),
- c) ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636),
- d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343).

§ 14. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 marca 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Komunikacji, w sprawie środków napędowych, zawierających związki ołowiu (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 566).

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Antoni Roman*

5.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 grudnia 1937 r. Nr Zn. 7/Da-7

w sprawie czasowego pozbawienia prawa wykonywania praktyki lekarskiej przez d-ra Leonarda Dajkowskiego.

Do

Urzędów wojewódzkich, komisariatu rządu na m. st. Warszawę i starostw.

Ministerstwo Opieki Społecznej zawiadamia, że dr Leonard Dajkowski, zam. w Warszawie, przy ul. Marszałkowskiej 59, prawomocnym wyrokiem sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarskiej z dnia 22 czerwca 1937 r. Nr 0/24 został pozbawiony czasowo prawa wykonywania praktyki lekarskiej na okres jednego roku, tj. od dnia 1 października 1937 r. do dnia 30 września 1938 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr J. Adamski*

6.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 stycznia 1938 r. Nr Zn. 3c/41-7

w sprawie szczepień ochronnych przeciw ospie.

Do

Urzędów wojewódzkich, komisariatu rządu na m. st. Warszawę i starostw.

W tygodniu 47 zarejestrowano przypadek ospy prawdziwej (variola vera) u dziecka trzyletniego, zam. w Sierszy Wodnej, pow. chrzanowskiego, woj. krakowskiego. Dziecko to nie było zaszczepione w odpowiednim czasie przeciwko ospie, za co winni tego zaniedbania zostali pociągnięci już do odpowiedzialności.

Jednocześnie Ministerstwo Opieki Społecznej stwierdza na podstawie sprawozdań, że wbrew obowiązującym przepisom pozostaje dość znaczny odsetek dzieci niezaszczepionych przeciwko ospie, może to w następstwie spowodować pojawienie się tego schorzenia w znacznej liczbie, wobec nagromadzenia się większej liczby osób wrażliwych na zakażenie ospą.

W związku z powyższym Ministerstwo Opieki Społecznej przypomina, że przepisy ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr 13, poz. 113) oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia

15 marca 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie (Dz. U. R. P. z r. 1922, Nr 32, poz. 261) muszą być ściśle przestrzegane, by każde dziecko było zaszczepione przeciwko ospie.

Winnych niestosowania się do przepisów wyżej wymienionej ustawy należy pociągać do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr J. Adamski*

7.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 stycznia 1938 r. Nr Zn. 2/1-7

o sprawozdaniach ośrodków zdrowia.

Do

Urzędów wojewódzkich i komisariatu rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Opieki Społecznej prosi o nadesłanie w terminie do dnia 10 lutego 1938 r. wykazu miejscowości, w których w dniu 31 grudnia 1937 r. czynne były ośrodki zdrowia.

Przy tym zaznacza się, że instytucja określona jako ośrodek zdrowia, powinna: 1) obejmować co najmniej dwa działy pracy (np. przychodnię przeciwgruźliczą i przeciwjagliczą) prowadzone łącznie, pod jednym kierownictwem, i 2) mieć wśród personelu przynajmniej jedną pielęgniarkę społeczną (higienistkę).

Uprasza się o wyszczególnienie w wykazie wyłącznie ośrodków zdrowia odpowiadających wyżej wymienionym warunkom, z pominięciem wszelkich innych danych (np. zamieszczanie w wykazach przychodni rejonowych, przychodni samodzielnych, podział ośrodków na pełne i niepełne i t. d.).

Niezależnie od powyższego wykazu Ministerstwo Opieki Społecznej przypomina o konieczności zebrania, sprawdzenia i nadesłania Ministerstwu sprawozdań rocznych za rok 1937 z działalności wszystkich ośrodków zdrowia w myśl okólnika Nr 38/36 z dnia 15 lipca 1936 r. Nr Zn. 2/4-6 (Dz. Urz. M. O. S. Nr 14/36, str. 415) i załączonej do niego instrukcji (§ 29).

Sprawozdania te winny być sporządzone według wzoru, podanego we wspomnianej instrukcji.

Druki do tych sprawozdań są do nabycia w Polskim Towarzystwie Higienicznym (Warszawa, ul. Karowa 31) w cenie 3 zł za 100 sztuk.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr J. Adamski*

VI. Sprawy ogólnoadministracyjne.

8.

OKÓLNIK Nr 69/37

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 grudnia 1937 r. Nr Bd 1/3-7

w sprawie zawierania umów najmu lokali.

Do

Panów dyrektorów i kierowników urzędów i zakładów podległych Ministerstwu Opieki Społecznej.

Z uwagi na to, że umowy najmu pomieszczeń dla potrzeb urzędów i zakładów podległych Ministerstwu, zawierane w imieniu Skarbu Państwa, a obciążające budżet Ministerstwa Opieki Społecznej, nie zawsze odpowiadają stawianym przez Ministerstwo wymaganiom pod względem treści oraz formy, Ministerstwo Opieki Społecznej zarządza co następuje:

1) Umowy najmu należy sporządzać według załączonego wzoru,

2) Zasadnicze punkty umowy nie mogą odbiegać od obowiązującego wzoru. Ponieważ jednak umowa powinna być dostosowana do miejscowych warunków, mogą być skreślane niektóre postanowienia w poszczególnym przypadku zbędne lub też wprowadzane nowe postanowienia podyktowane okolicznościami danego przypadku,

3) Przed podpisaniem umowy należy uzyskać upoważnienie Ministerstwa Opieki Społecznej. W tym celu powinien być nadesłany do Ministerstwa odpowiedni wniosek wraz z 2-ma egzemplarzami projektu umowy. We wniosku należy omówić i uzasadnić wysokość komornego oraz te wszystkie postanowienia projektu, w których odbiega on od obowiązującego wzoru umowy.

4) Umowy najmu należy zawierać zasadniczo na okres jednego roku.

5) Umowa zatwierdzona przez Ministerstwo Opieki Społecznej nie może być zmieniana bez jego zgody.

6) Umowy najmu zawarte dotychczas, a nie odpowiadające powyższym wymaganiom, należy po upływie okresu ich ważności zastąpić nowymi w sposób przewidziany w niniejszym piśmie okólnym.

Dyrektor Gabinetu:

(—) Z .Dworzańczyk

1 zał. (wzór umowy).

Zał. do o. Nr 69/37 M. O. S. z dn. 24.XII. 1937 r. Nr Bd. 1/3-7.

UMOWA NAJMU

zawarta między
działającym na zasadzie upoważnienia Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia
Nr w imieniu Skarbu Państwa jako najemcy z jednej strony, a
za-
mieszkałym w
jako wynajmującym z drugiej strony.

§ 1.

. będąc
właścicielem nieruchomości położonej w
przy ul. pod Nr
wynajmuje niniejszym Skarbowi Państwa a Skarb Państwa bierze w najem znajdujący się w tej nieruchomości lokal ogólniej powierzchni
m² składający się z
na czas od dnia
do dnia

§ 2.

Przy oddaniu najemcy przedmiotu najmu sporządzony zostanie dokładny opis tego przedmiotu i jego przynależności; opis ten stanowiąc integralną część umowy niniejszej pozostanie w przechowaniu najemcy i będzie służył przy oddaniu przedmiotu po wygaśnięciu umowy.

§ 3.

O ile żadna ze stron umawiających się nie wypowie niniejszej umowy na trzy miesiące przed upływem terminu, wówczas przedłuża się ona milcząco na czas nieoznaczony z tym, że rozwiązanie umowy może nastąpić z końcem każdego kwartału po uprzednim trzymiesięcznym wypowiedzeniu. Używanie przedmiotu najmu po rozwiązaniu umowy nie będzie uważane za milczące przedłużenie umowy.

§ 4.

Czynsz najmu wynosić będzie zł
wyraźnie zł rocznie i płatny będzie z dołu w ratach miesięcznych po zł

§ 5.

Przedmiot najmu służyć ma na pomieszczenie
wolno jednak najemcy używać go i na inne cele lub oddać osobom trzecim w używanie lub w podnajem.

Najemca ma prawo dokonywać w przedmiocie najmu takich przeróbek i urządzeń, które są potrzebne celem dostosowania go do specjalnych potrzeb.

Najemca będzie wolny od obowiązku płacenia czynszu o ile przedmiot najmu, z przyczyn od Skarbu Państwa niezależnych, nie będzie mógł być używany w ogóle, lub na cele w umowie przewidziane — a to bez ujemy dalszym prawom, jakieby w tym przypadku mogły służyć najemcy z mocy niniejszej umowy lub ustawy.

§ 6.

Wynajmujący winien utrzymać przedmiot najmu zawsze w stanie najzupełniej odpowiednim i umożliwiającym pod każdym względem umówiony użytek, i na nim też ciąży wyłączny obowiązek wypełnienia przepisów policyjnych, budowlanych, sanitarnych itp. obowiązujących dla utrzymania budynków.

Najemca ponosić będzie jedynie drobne naprawy i wydatki połączone ze zwykłym użytkowaniem rzeczy, przy czym za takie naprawy i wydatki strony uznają następujące: wstawianie szyb, naprawę zamków i drobnych uszkodzeń wewnątrz lokalu.

Wszelkie inne koszty utrzymania przedmiotu najmu w stanie zdatnym do umówionego użytku tak zewnątrz, jak i wewnątrz budynku jak naprawa pieców, podłóg, drzwi, okien, instalacji oświetleniowej, gazowej, wodociągowej i kanalizacyjnej oraz wywóz śmieci, opłaty kanałowe i za czyszczenie kominów, utrzymanie w porządku i oświetlenie ulicy, chodników, bramy, podwórza i klatek schodowych obowiązują wynajmującego.

Wynajmujący obowiązany jest przeprowadzić własnym kosztem w wynajmowanym lokalu raz na trzy lata gruntowny remont, a więc pomalować sufity, ściany, podłogi, okna i drzwi.

§ 7.

W razie nieuskkutecznienia przez wynajmującego ciężących na nim robót i napraw Skarb Państwa — niezależnie od innych uprawnień, jakieby mu z tego tytułu mogły służyć w myśl umowy lub ustawy — będzie miał prawo wykonać te roboty i naprawy na koszt wynajmującego, bądź to w własnym zarządzie, bądź przez osoby trzecie, a wynikłe stąd wydatki potrącać z czynszu. Urzędowe zestawienie połączonych z tym kosztów uznaje wynajmujący już obecnie za zupełny dowód potrzeby i wysokości odnośnych wydatków.

Uprzednie wezwanie wynajmującego nie będzie potrzebne w wypadkach nagłych.

§ 8.

Najemca będzie miał prawo zabrać urządzenia, instalacje itp. ulepszenia, wprowadzone do przedmiotu najmu — choćby były z nim związane — o ile między stronami nie dojdzie do

porozumienia w przedmiocie przejęcia ich za zapłatą przez wynajmującego.

§ 9.

Wszelkie podatki i inne daniny publiczne i opłaty na rzecz Skarbu Państwa, związków samorządowych i innych Związków Publicznych — jakie obecnie należą się z przedmiotu najmu — lub w przyszłości mogłyby być wprowadzone ponosi wynajmujący z własnych funduszy. Odnosi się to także do opłat gminnych za wodę.

§ 10.

Wszelkie zawiadomienia, wezwania itd. odnoszące się do tej umowy i jej wykonania będą ważne tylko o tyle, o ile nastąpią pisemnie przy czym tego rodzaju pisma przeznaczone dla najemcy winny być skierowane do

§ 11.

Wynajmujący, winien podawać do wiadomości każdorazowy swój adres — przy czym, o ileby sam nie mieszkał w

winien ustanowić i podać do wiadomości zamieszkałego tamże pełnomocnika, uprawnionego do zastępowania go we wszystkich sprawach — wynikających z niniejszej umowy; pisma o których mowa w § 10, przeznaczone dla wynajmującego, będą uważane za doręczone z chwilą wystania ich listem poleconym pod ostatnio podanym adresem wynajmującego względnie jego pełnomocnika — chociażby, z powodu nie podania do wiadomości zmiany adresu — pismo pod wskazanym adresem nie mogło być doręczone.

§ 12.

Półowę opłaty stemplowej od tej umowy ponosi wynajmujący.

§ 13.

Dla wszystkich sporów, któreby mogły wyniknąć z niniejszej umowy będą w I instancji wyłącznie właściwe sądy w jako w siedzibie właściwego Urzędu Prokuraturii Generalnej R. P.

§ 14.

Umowa niniejsza obowiązuje wynajmującego z chwilą jej podpisania, a Skarb Państwa od chwili zatwierdzenia jej przez Ministerstwo Opieki Społecznej.

§ 15.

Umowę sporządza się w 2 egzemplarzach — po jednym dla każdej ze stron.

9.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 stycznia 1938 r. Nr Pr. 9/83-7

w sprawie zbiórki na cele szkolnictwa polskiego zagranicą.

Do

Panów dyrektorów i kierowników urzędów, zakładów i instytucyj podległych i nadzorczych.

W czasie od 15 stycznia do 14 lutego 1938 r. odbędzie się wzorem lat ubiegłych na terenie

całego Państwa publiczna zbiórka na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą. Zbiórka odbędzie się pod protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Pana Marszałka Polski Edwarda Smięgłego Rydza i Prymasa Polski Ks. Kardynała d-ra Augusta Hlonda.

Z uwagi na doniosłość celu, jakiemu służy Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą, Ministerstwo Opieki Społecznej popierając całkowicie organizowaną imprezę, prosi Panów o udzielenie akcji zbiórkowej należytej opieki i poparcia.

Dyrektor Gabinetu:

(—) Z. Dworzańczyk

KOMUNIKATY

10.

ZMIANY PERSONALNE

w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Opieki Społecznej, w urzędach i zakładach podległych.

Przyjęci

Dr Zygmunt Manowarda — z dniem 1.I. 1938 r. w charakterze pracownika kontraktowego w Zarządzie Centralnym.

Zmiany

(przeniesienia na inne miejsce służbowe, zmiana stanowiska — tytułu zmiana charakteru stosunku służbowego):

Włodzimierz Prowiński — prow. podreferendarz Zarządu Centralnego — z dniem 22.XII. 1937 r. mianowany radcą Zarządu Centralnego,

Józef Grabowski — sekretarz administracyjny Zarządu Centralnego — z dniem 23.XII. 1937 r. mianowany podreferendarzem Zarządu Centralnego,

Stanisławowi Gajewskiemu — radcy Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie — z dniem 1.I. 1938 r. powierzono obowiązki naczelnika wydziału pracy i opieki Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie,

Mgr Tadeuszowi Namaczyńskiemu — radcy Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach — z dniem 30.XII. 1937 r. powierzono obowiązki naczelnika wydziału pracy i opieki w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach,

Marianowi Jeżewskiemu — prow. referendarzowi Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie — z dniem 22.XII. 1937 r. powierzono obowiązki inspektora Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie,

Mgr Wacława Marzartowiczówna — referendarz Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu — z dniem 24.XII. 1937 r. mianowana radcą Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu,

Jadwiga Skurzyńska — prow. pom. kanc. Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie — z dniem 1.I. 1938 r. mianowana prow. sekretarzem administracyjnym w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie,

Wincenty Romanowski — praktykant admin. II kategorii Urzędu Wojewódzkiego w Łucku — z dniem 1.I. 1938 r., mianowany prow. sekretarzem admin. Urzędu Wojewódzkiego w Łucku,

Władysław Dąbrowski — podinspektor pracy p. o. obwodowego inspektora pracy 59 Obwodu Inspekcji Pracy w Grudziądzu — z dniem 22.XII. 1937 r. mianowany obwodowym inspektorem pracy w tymże obwodzie,

Emilia Frelkowa — prow. podinspektor pracy p. o. obwodowy inspektor pracy 4 Obwodu Inspekcji Pracy w Warszawie — z dniem 22.XII. 1937 r. mianowana prow. obwodowym inspektorem pracy w tymże obwodzie,

Henryk Wolanin — podinspektor pracy p. o. obwodowy inspektor pracy 34 Obwodu Inspekcji Pracy w Białymstoku — z dniem 22.XII. 1937 r. mianowany obwodowym inspektorem pracy w tymże obwodzie,

Inż. Pawłowi Kalitowskiemu — kontr. referendarzowi 23/25 Obwodu Inspekcji Pracy w Sosnowcu — z dniem 24.XII. 1937 r., powierzono obowiązki podinspektora pracy w tymże obwodzie.

Julian Włodarczyk — p. o. podinspektora pracy I Okręgu Inspekcji Pracy w Warszawie — z dniem 18.XII. 1937 r. przeniesiony do 53 Obwodu Inspekcji Pracy w Poznaniu,

Dr Aleksander Rolecki — kontr. lekarz powiatowy — z dniem 1.I. 1938 r. przeniesiony ze Starostwa Powiatowego w Białymstoku do Starostwa Powiatowego w Sokółce,

Dr Adam Zabłocki, — lekarz powiatowy — z dniem 14.XII. 1937 r. przeniesiony ze Starostwa Grodzkiego w Białymstoku do Starostwa Powiatowego w Białymstoku,

Dr Władysław Grabowski — lekarz powiatowy — z dniem 1.I. 1938 r. przeniesiony ze Starostwa Grodzkiego Warszawsko-Sródmiejskiego do Starostwa Grodzkiego Warszawsko - Południowego,

Dr Stanisław Bryński — prow. lekarz powiatowy — z dniem 1.I. 1938 r. przeniesiony ze Starostwa Powiatowego w Nowogrodku do Starostwa Grodzkiego Warszawa - Śródmieście,

Dr Stanisławowi Witkowi — kontr. ordynatorowi Państwowego Szpitala Psychiatrycznego w Wilnie — z dniem 22.XII. 1937 r. powierzono obowiązki dyrektora Państwowego Szpitala Psychiatrycznego w Wilnie.

Zwolnieni:

Dr Józef Kowalczewski, naczelnik wydziału Zarządu Centralnego, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Wacław Sokolewicz, naczelnik wydziału Zarządu Centralnego, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Dr Melania Bornsteinowa, kierownik referatu Zarządu Centralnego, przeniesiona w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Dr Henryk Grundgand, radca Zarządu Centralnego, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Dr Franciszek Szkodziński, naczelnik wydziału Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Franciszek Zwoliński, naczelnik wydziału Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Mgr Juliusz Strusiński, kierownik oddziału Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Mgr Kazimierz Suchy, kontr. referendarz Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu, zwolniony na własną prośbę — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Władysław Zawadzki, prow. podreferendarz Urzędu Wojewódzkiego w Brześciu n/Bugiem, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Jan Gorochowski, prow. pom. kanc. Urzędu Wojewódzkiego w Łucku, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Stanisław Rydzewski, prow. pom. admin. Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Eufrozyna Suchożebrska, prow. pom. kanc. IX Okręgu Inspekcji Pracy w Katowicach, przeniesiona w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Dr Tadeusz Załęski, kierownik filii Państwowego Zakładu Higieny w Łodzi, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Inż. Andrzej Kosta, adiunkt filii Państwowego Zakładu Higieny w Łodzi, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Dr Mieczysław Ruszkowski, adiunkt Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Władysław Polubiec, sekretarz techniczny Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Inż. Stefan Zakrzewski, radca Państwowego Szpitala dla Psychiczenie Chorych w Tworkach, przeniesiony w stan spoczynku — z dniem 31.XII. 1937 r.,

Dr Bronisława Neufeldówna, ordynator Państwowego Zakładu dla Umysłowo-Chorych w Kulparkowie, przeniesiona w stan spoczynku — z dniem 31.X. 1937 r.

Zmiany na stanowiskach lekarzy naczelných ubezpieczalni społecznych.

Dr Stefanowi Barylskiemu powierzono — z dniem 1 stycznia 1938 r. pełnienie obowiązków (p. o.) lekarza naczelnego ubezpieczalni społecznej w Czortkowie,

Dr Janowi Skotnickiemu powierzono — z dniem 1 grudnia 1937 r. pełnienie obowiązków (p. o.) lekarza naczelnego ubezpieczalni społecznej w Stryju,

Dr Marian Witkowski, p. o. lekarza naczelnego ubezpieczalni społecznej w Siedlcach — z dniem 31 grudnia 1937 r. zwolniony na własną prośbę,

Dr Pawłowi Sauterowi powierzono — z dniem 1 stycznia 1938 r. pełnienie obowiązków (p. o.) lekarza naczelnego ubezpieczalni społecznej w Zamościu.

Zmiany na stanowiskach komisarzy ubezpieczalni społecznych.

Alfred Zawadzki, odwołany — z dniem 30 listopada 1937 r. ze stanowiska komisarza ubezpieczalni społecznej w Radomiu,

Aleksander Stolarski, ustanowiony — z dniem 1 grudnia 1937 r. komisarzem ubezpieczalni społecznej w Radomiu.

11.

ZBIÓR UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY.

W okresie od dnia 20 grudnia 1937 r. do dnia 5 stycznia 1938 r. wydano Nr Nr 24, 25 i 26 „Zbioru układów zbiorowych pracy” o treści następującej:

Nr 24 z dnia 29 grudnia 1937 r.

Poz. 87. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 18.XII. 1937 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dn. 19.XI. 1937 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich gospodarstw rolnych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

Nr 25 z dnia 30 grudnia 1937 r.

Poz. 88. Zarządzenie M. O. S. z dn. 18.XII. 1937 r. o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dn. 1.X. 1937 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu metalowego na obszarze województwa poznańskiego z wyłączeniem miasta i powiatu Bydgoszcz, miasta i powiatu Inowrocław, miasta i powiatu Gniezno oraz powiatów wyrzyskiego i szubińskiego.

Poz. 89. Zarządzenie M. O. S. z dnia 18.XII. 1937 r. o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dn. 20.IX. 1937 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu gastronomiczno - hotelarskiego na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Poz. 90. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 18.XII. 1937 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich cukrowni na obszarze województw warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego, wołyńskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i śląskiego układowi zbiorowemu pracy z dn. 28.IX. 1937 r.

Poz. 91. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 18.XII. 1937 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu graficznego na obszarze województwa poznańskiego z wyłączeniem miast Bydgoszczy i Inowrocławia oraz powiatów bydgoskiego, inowrocławskiego, szubińskiego i wyrzyskiego układowi zbiorowemu pracy z dn. 12.XI. 1937 r.

Nr 26 z dnia 31 grudnia 1937 r.

Poz. 92. Umowa ustalająca warunki pracy i płacy robotników rolnych na obszarze województw: warszawskiego i m. st. Warszawy, białostockiego, lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego, z wyłączeniem powiatu olkuskiego, na rok służbowy 1938/39.

ZAMÓWIENIA I WPLATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA, UL. DŁUGA 38/40.

NAKŁADEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

TŁOCZONO CZCIONKAMI Drukarni Państwowej, Miodowa 22, Nr 95775.
